

edebiyatının bu konumu değişmemiştir. Bilindięi gibi 70'li yıllar gerek çeviride gerek yerli ürünlerde (tabii her dönem tekrar yayımlanan klasikler bir yana bırakılırsa) sol kitapların ağırlık kazandığı bir dönem olmuştur. 80'li yıllarda ise dini kesimin yoğun olarak çocuk edebiyatına yöneldiğini görüyoruz. Bu kesimlerin edebiyatta yapmaya çalıştıkları, kendi ideallerine uygun karakterleri canlandırmak ve kendi ideal değerlerini yeni kuşaklara aşlamak olmuştur. Böyle bakıldığında çocuk edebiyatı hep kamusal bir alanın parçası olarak algılanmıştır. Kemalist çizgi olsun, sol ya da sağ çizgi olsun, edebiyatı ideolojik eğitimin doğal aracı saymışlar ve edebiyatın teşvik edilmesi görevini devletten beklemişlerdir.

Hem sağ, hem de sol kesim, çocukların uygun olmayan edebiyat ürünleriyle yanlış yönlendirildiğini düşünmektedir. TÖB-DER'in 1976 yılında düzenlediği bir toplantıda şu görüşler dile getirilmiştir:

“Çeviri ve telif eser olarak çocuklara sunulan yapıtların çoğu idealist felsefenin egemen olduğu yapıtlardır. Dünya çocuk yayımları bütünüyle ele alınıp incelenmemiş, ülkemizde çocuklara yaş ve yaşantılarına göre sömürüyü kavratıp sömürsüz bir düzenin özlemine ve bunun için çaba gösterme istemini yaratacak yapıtlar sunmak, dünya yazınından çeviriler yapmak ve bu koşulları içeren ödüller düzenlemek görevlerimiz arasında olmalıdır.” (Aktaran, Elmas 1993)

Sağ yayımlar ise gerçi 80'li yıllarda başlamış değildir, ama ancak bu dönemde yaygın ve siyasi bir tavırla birleşerek daha açık duruma gelmiştir. Tüm yaygınlığına karşın dini çocuk edebiyatı yine de kendi içine kapalı kalmış, postmodern bir cemaat ortamının kendi kültür politikasının devamı olarak kabul ettirebilmiştir. Bu nedenle 70'li yıllar bütün olarak çocuk edebiyatının sol ideoloji çemberine girdiği yıllardır. Ayrıca bu dönemin birçok kitabı 80'li ve 90'lı yıllarda da basılmaya devam etmiştir. Günümüzde sağ çocuk edebiyatı daha meşru bir zemin kazanmaya ve medya toplumu içinde geçerlik kazanmaya çalışmaktadır. Bu nedenle de geleneksel anlatım araçlarını kırarak, macera öyküleri, çocuğun düş gücü, çocuk psikolojisi, oyun, görsel malzeme gibi araçları kendi bünyesine katmaya çalışmaktadır, ama toplumsal yaygınlaşma açısından belli çevrelerin ötesine geçmekte ciddi sıkıntıları devam etmektedir.

Ulusal bir kimliği ve geleneği öne çıkaran çocuk edebiyatının